

รธน. มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๙ วรรคสอง

พ.ร.ป. ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง วรรคสาม และวรรคสี่ และมาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๑ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนและชี้มูลความผิด ทั้งในทางอาญาและทางวินัย โดยแยกการดำเนินการออกจากกันเนื่องจากการชี้มูลความผิดทั้งสองกรณี มีความมุ่งหมายและการพิจารณาพยานหลักฐานที่แตกต่างกัน

สำหรับมาตรา ๙๘ วรรคสาม เป็นบทบัญญัติที่กำหนดกรอบระยะเวลาการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาให้มีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพ

ส่วนมาตรา ๙๘ วรรคสี่ บัญญัติขึ้นเพื่อมิให้มีช่องว่างให้เจ้าหน้าที่ของรัฐอ้างว่าไม่มีกฎหมาย ที่ใช้บังคับแก่ตนเอง

มาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติขึ้นเพื่อให้มติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีสภาพบังคับและมีผลทางกฎหมายต่อการดำเนินการทางวินัยอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทบัญญัติมาตราดังกล่าวไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคล เกินสมควรแก่เหตุ ไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับ แก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ไม่ขัดต่อหลักความเสมอภาค และไม่ใช้ บทบัญญัติที่เป็นการสันนิษฐานว่าผู้ถูกกล่าวหา มีความผิด ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๙ วรรคสอง

ย่อโดย นางสาวธีระภรณ์ เปี้ยปลุก
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นางสาวไปรยา ทศนสกุล
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๔

ว่าที่เรือตรี ดิเรก สุขสว่าง
ผู้เชี่ยวชาญด้านคดี ตรวจ

นายสุทธิรักษ์ ทรงศิริไฉ

รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ รักษาการแทน

เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ